

Till insiktsfullheters medvetandeplan (sonett)

Då mänskors blå moral blir tung som bly

hur vit kan inte sanningslögnen vara

Det mönster som vi trott på tycktes fara

iväg sin kos, vid urbilds norms staty

Då spelas tankar upp som en revy

strax vindlar sinnens åsikts egen skara

fram frågor som vi inte kan besvara

invid vår avsikts blottade meny

gestalters egen skepnad hastigt kläder

grå sinnens vemod i en sällsam skrud

snart lynnens stämning fylls av äkta fröjd

som alstrats vid vår insikts fulla bud

nu hoppfullt livet sanningspärlor träder

tills varje sinne når sin fulla höjd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten